

מרגיש הוא, ובכל יום ויום שעובר עליו, בהסכמת תשובה
 (צ'לחה) וקללית זו, הרקשתו נצשית יותר בטוחה, יותר מחזרת,
 יותר מוארה באור השכל, ויותר מתבארת על פי יסודי
 תורה. והנה הוא הולך ונוהר, פני הוצם חלפו, אור רצון
 בא וזורח. הוא מתמלא עז, עיניו מתמלאות אש קדש,
 לבבו גלו נטבל בנמלי צדנים, קדשה וטהרה חופפות עליו.
 אהבה אין קץ מלא כל רוחו, נפשו צמאה לדי, וכמו חלב
 נדשן תשבע מצמאונה זה גופא). רום הקדש מקשקשת לפניו
 (כזוג) והוא מבשר שנמחו כל פשעיו, הירוצים ושאינם ידוצים
 שהוא נברא מסדש ברה חדשה, שכל העולם גלו וכל
 העולמים התסדשו צמו, והכל אומר שירה, חדות די מלא
 כל. גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם, נאפילו יחיד
 שששה תשובה מוחלין לו ולעולם גלו די).

פ ר ק ד

התשובה הפרטית היחידית והתשובה הכללית הצבורית העולמית, בעולם ובכנסת ישראל

התשובה בתחילת האדם והעולם יבמגע ורמי

א. שוטפים הם זרמי התשובה, הפרטית והכללית,
 דימיונם בגלי שלקבות שצל גוף השמש, אשר במלחמת-צד
 הם מתקרצים ועולים, והם נותנים חיים להמון עולמים
 וליצורים אין ספורות. אין פס לקלוט את הקמון הרב של
 הצדפים הרבים אשר לשמש הגדולה הזאת המאירה לעולמים
 קלם, שמש התשובה, מסגי שטפם ורבוים, מסגי מהירותם
 הנפלאה, מסגי שהם באים במקור חיים בצצמם, שהמון

(א) עילאה — עליונה. (ב) גופו — עצמו. (ג) כזוג — כמעמון

(סוטה ט:ו). (ד) יומא סו.

בצמצום הוא רק אחד מהתבניות המצמצמות שלו. הנשמה
 נחירית והצבורית, העולמית ועולמי-העולמית, פלביאה
 נוראה צועקת במבליק לתקון גמור, למציאות האידיאלית.
 ואנו חשים את המכאובים והם ממרקים אותנו, במלח זה
 שממתיק את הכשר הם ממתיקים את כל מרורמינו. בהגות
 מלין אי אפשר לנו לבטא את המושג בהקשרים
 הזאת, יחודים א) אנו מינדים, בשמות ב) אנו מבונים : גרדה —
 שמים וארץ חדשים ומלואיהם אצורים שם, אות — ועולמים
 מתגלים, תבות ג) — ורבות עולמי צד והמון יצורים, שלו
 ופלו, מלא סדנת אל אלים, מלא שלום ואמת. והנשמה
 הולכת ומתקנת.

התשובה מקשרת בשלמות האלוהית

ב. על ידי התשובה הפל שב לאלהות, על ידי מציאות
 פס התשובה, השורר בעולמים כלם, שב הפל ומתקשר
 במציאות השלמות האלהית, ועל ידי הרציונות של התשובה,
 דעותיה והרגשותיה, כל המושבות, הרציונות והדעות,
 הרציונות וההרגשות, מתהפכים ושבים להקבע בצמצם תכונתם
 בתוך הקדש האלהי.

ג. שלילי העולם — ענין אחד של תשובה לפרטיות ודיוקיות
 ג. התשובה הקללית, שהיא צלוי העולם ומקונו,
 והתשובה הפרטית, הנוגעת לאישיות הפרטית של כל אחד
 ואחד, צד פדי וקוח הפרטיות של תקוני התשובה המינדים,
 שריוס-הקדש יודע לפרטיות הפרטיות היומר בודדים, — הן ביסוד
 תכן אסד. וכן כל אותם תקוני התרבות, שצל גדם העולם,
 יוצא מתרבונו, סדרי הסיים הסדרתיים והפלבליים, שהולכים

א) יחודים — כיווני מחשבות לגילויי אלהות בעולם. ב) שמות —
 שמות-אלהים. ג) תבות — מלים.

ומשקללים צם תקוני כל חטא ופון. מחמורים שבחמורים עד דקדוקי סופרים ומדות חסידות היותר מפלגות. — כלם הם חטיבה אחת, ואינם מגתקים זה מזה. (ובלהוא) לסוד אחר סליקין.

ראית העולם בלו בשלכות אחת — מאיזה הוספת תשובה

ד. הטבע העולמי וכל יציר פרכטי, ההיסטוריה האנושית וכל איש יחירי ומצפיו, צריכים להיות מסקרים בסקירה אחת, בתכן אסוד בעל פרכים שונים, ואז ממהרת האורה של הדעה, המביאה לידי תשובה, לבוא.

תשובת הפרט מובילה אל רוממותה של ישועת סגל

ה. באמת אי אפשר להתרומם אל התשובה הרוסנית של ישועת הפלל בלי תשובה פנימית צמוקה מכל חטא ופון. אמנם יחיד ששב במוכז זה מוהלים לו ולכל העולם בלו, וכן יכולים רבים להתצלול לתכונה האידיאלית הננוה בנשמת האמה על ידי תשובת היחיד, השב למטרה זו של התאפשרות הנרסט תשובת גאון האמה בטתרתה.

בפיון התשובה נעוץ במצמת ההנה של האמה הישראלית

ו. ראש הססגה של נשמת האמה היא המגמה הפללית, שהאמה שואפת אליה בצצם הנחתה, וזה קבר יוצא על פללות ההנה, ובפיון התשובה העליון נעוץ בקרום חביון זה.

תשובה יסודית — התקשרות בנשמת האמה שהיא העצק המחלט

ז. נשמתה של בנסת ישראל היא העצק המחלט, שבהתגשמותו הוא כולל את כל הטוב המוסרי שבפצלי

א) וכולהו לחד אחר סליקין, — וכולם למקום אחד עולים. (וחרי).

ב) חביון — פנימיות, גנו (תבוק ג' ד').

על כן כל פנים מוסרי, שהאיש היחידי מישראל עושה. מחליש הוא בנה את קשורו עם נשמת האמה בלה. והתשובה הראשונה היסודית היא להתקשר עם האמה בנשמתה, וצמה הקרח הוא לתקן את הדרכים והמעשים כלם לפי אותו התקן המהותי שבנשמת האמה.

התשובה אל כבוד ד' קודמת לכל מיני תשובות. בהוספת אור התשובה הגדול כאלו נדמים אורות קטנים והוא פועל וממשיך וצמיד להאיר את הכל

ח. קודמת לכל מיני התשובות, שהן באות אחריה. היא התשובה אל כבוד ד'. אף על פי שבהתרחב האור המשגים מתצלים, עד שהתקן של כבוד עם כל רחבו, צר הוא מהקיל את השטף הגדול של אורות התשובה, שמתמצית (א) נקודם? קר מהקמה ומכבוד. וזהו? סוד התשובה שאורו? (גלה בצקבתאב) דמשיחא, ויכלול בקרב את כל ארחות התשובה הקטנים ממנו שכלם בו כלולים. באורו הגדול בראשית התפרצו נראה הוא כאלו דוחה את האורה הקטנה, ובני פריצים קמים ומתנשאים להעמיד תזון ונגשליםג), אכל הכשולון לא בא כי אם על ידי האורות הקטנים שגראו כאלו נדחו. והאור הגדול פועל קלחה את פצלתו, וידו לא יניח עד אשר ישוב להגלות בכל סגלותיו העליונות והמתחונות. (גדרד) פרצי בקנה) פרצי ומחדקו) לקט שושן".

(א) תמצית נקודם — תמצית ערכם היסודי כמו נקודה ביחס אל אור ומלה ואל קו ושטח. (ב) בעקבתא דמשיחא — בסוף הגלות לפני ביאת המשיח (רש"י סוטה מ"ט: וע' אור-החיים ס' עקב). (ג) ע"ס דניאל יא. ד) "גדור פרצי" — סליחות "שעה נאסר" לשבעה-עשר בתמוז. ה) בבן-פרצי — כינוי למשיח, שהוא ממשפחת דוד המלך. ממשפחת פרץ (סוף מגילת רוח). ו) חדק-קוץ. (משלי טו, יט; מיכח ד' ד')

גלויה של התשובה מתוך הצער על עלבון מסרת ישראל. בענין
של הצער הזה, עם ישוב הנצח לסדורי החיים העבודתיים,
באור פנימיותה של תורה — צמיחה כל ישובת ישראל

ט. מצדדים שונים תבא ותתגלה התשובה. אחד מצד
הצדדיה אלה יהיה הצער על העלבון שנעלב הרוח הגדול
העצור בקל מה שהנחילונו אבותינו, שאין שיעור לעזו וכבודו,
והרוח הגדול מקורו מקור חיים, המקור האלהי העליון.
שהולך ונקשה מדור דור, וכשמשמים אליו לב הלא מוצאים
בו הכל, כל חמדה וכל תפארה, והחשה הפכרני גרם להתלש
מקרו בן שמונה, ולתעות בשדות זרים, שאין בהם לשד
וחיים בעדינו כלל. הצער הגדול הזה יתפרץ בעו, וילתה
אליו כח של ישוב הנצח ומתינות, לדעת גם כן מה שיש
להכיר (להכיר) מתוך כל דרכי התעוה אשר נכשלו בהם. חפש
הקדש הפנימי שבנשמה יצא ממאסרו, ובצמאון צו יחל כל
רוח צר לשאוב ולשתות לרונה מאותו מקור החיים העליון.
והנצה והרגש, וטעם החיים, השקפת העולם וספך התחנה
הלאומית, תקון פגמי הנשמה והתעצמות העו הגופני, הסדור
המדיני והמדינה החבוכה בארחות דרך ארץ וסבלנות הגונה
ביסוד עם קנאה סיה נגד כל מתעב ורע, נגד כל דפי וכעור,
ומסירות גפש פנימית בעד כל האמצעים שהטוב הקללי
העליון מופיע ויוכל להופיע על ידם, — כל אלה ינלדו
ויתגלו אז במטיבה אחת, אשר לתמכם צריכים אנו על ידי
הקשרת הלקבות לאורה של תורה האמתית הפנימית, רזי
תורה, אשר על פי המשפעות, שהשפיעו על אלה אשר
דבקו בהם בלא העקש הראוי, כל-כף רבו המנקרים אותם
והמלציבים בהם. בוקא מאור חיים זה, אשר המשפעות בלתי

(א) להבר — לברר, (ירמיה ד' יא).

מקשרות אלה מצמיחות ממנו סכנת נאסון העולם, — בוקא
 ממנו תצמח ישועתו ישועת עולמים שלו, הוספת אור השוב
 העוליון להטיות על ידו את הקלל ואת הסרט, להקים
 את סבת דוד הנוסלת ולהסיר חרפת צם ד' מפל כל
 קארז.

הצפת. עקבתא דמשיחא" — מאי-הכנת היחס של הקלל
 והסרטים במצרכת התורה.

י. התצפה דעקבתא דמשיחא באה משני שעולם
 זכשר פבר צד פני לתבצ את התבנה, איך כל הסרטים
 הם מקשרים עם הקלל, ואין סרט בלתי מקשר עם הגל
 הקללי יכול להניח את הדעת. ואם הנה העולם עוסק באורה
 של תורה במדה זו. שתתגדל הנשמה הרוחנית צד פני
 תכרת הקשור הראוי של הסרטים עם הפללים הרוחניים,
 עימה התשובה, ותקון העולם, הבא אמה וצל ידה, מופיעה
 כיוצאה אל הפצל. אבל פנין שמהתבשלות נקמה, שאור
 תורה פנימית, הטעון רוממות וקדשה עצמית, לא הופיע
 בעולם פראוי, באה התביעה של סדור חיים באלה, שהסרטים
 יהיו מובנים במוכן הקלל, בזמן קנה, שהגמר של גלוי
 האור וסלילת הדרך להתבנה זו צדין לא בא, ומזה באה
 העריסה הנוראה, ואנו מכרחים להשתמש בתרוסה העוליונה,
 שהיא הוספת פם בקשרון הרוחני, צד אשר הדרך איך
 להבין ולשער את הקשור של כל עניני הדעות והמצשים
 התוריים עם הקלל היותר עליון? הנה דבר המובן והמוצע
 בדרך ישנה על פי הרגשות הנפשיות השכיחות, ואז ישום
 פם חיים הרוחניים במצשה ובדעה להופיע בעולם, ותשובה
 קללית פסל למת את שריתה.

תחית ישראל וארצו — במקור התשובה אל התשובה
העליונה, המתנוצצת במצמקי הסיים ובמלא העולמות

יא. אכןם במצמקי הסיים מתנוצץ בקל רגע אור
חדש של תשובה עליונה, כשם שאור שוטר חדש הולך בקל
העולמות ומלוואיהם לחדשם, ולפי ערכו של האור ומלוי
החכמה והקדש שיש בו מתמלאות הנשמות באוצרות סיים
חדשים, ופרי התרבות המוסרית והמצשית היותר עליונה
הולך וצומח מתוך שטרף זה. ונמצא אור העולם כלו וחדושו
לקל צורותיו בקל זמן וצדן בתשובה הוא תלוי, וקל נחמר
אורו של משיח וישועתם של ישראל, תחית האמה והארץ.
חשקה והספרות, שהכל במקור התשובה יוצא, וממצמקים
אל מרומי התשובה העליונה יובאו.

פ ר ק ה

הכרחיות מציאות התשובה ופעולתה באדם בעולם ובכנסת ישראל

בפליטת הפסלח הרוחנית, בבפליטת הפסלח הגופנית, ענג טבאי

א. התשובה היא התרעשה היותר בריאה של הנפש.
נשמה בריאה בגוף בריא, מקבחת היא לבא לידי האשר
הגדול של תשובה, והיא מרגשת בה את הענג הטבאי היותר
גדול. פליטת החמרים המזיקים פועלת פועלת הטובה.
והמבריאה בגויה כשהיא שלמה בתכונתה, והרקה רוחנית
של קל מצשה רע וכל רשומים נעים ומקלקלים הבאים
ממנו, של קל ממשכה נעה ושל קל רחוק מהתכן העצילי
האלהי בקלל, שהוא יסוד לקל רע, לקל גסות וכעור, מקבחת
היא לבא, (כשהארנגן) בריא מצדו הרוחני והגשמי יחדיו.

(א) האורגן — הגוף החי, המסודר.